

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání dne 14. listopadu 2011 o návrhu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze na rozhodnutí o přípustnosti vydání **A. S., nar. xxx**, do Ruské federace k trestnímu stíhání, **t a k t o :**

Podle § 397 odst.1 tr. řádu

je přípustné

vydání osoby

A. V. S.,

nar. xxx v xxx, ruského státního příslušníka, v ČR se zdržujícího na adrese xxx, xxx, t. č. v předběžné vazbě pro Městské státní zastupitelství v Praze ve vazební věznici xxx,

k trestnímu stíhání do Ruské federace pro trestné činy podvodu ve stádiu pokusu dle č. 3 čl. 30, č. 4 čl. 159 trestního zákoníku Ruské federace, kterých se měl dopustit tím, že

1) jako xxx xxx a člen XXX s. r.o. AxxxD se spojil v r. 2006 s xxx státního podniku „Hxxxl Axxa“ A. V. T. v úmyslu zmocnil se práva vlastnictví na budovu státního podniku „Hxxxl Axxa“, do tohoto zapojili další neurčené spolupachatele, přičemž A. S. určil každému jeho úlohu v této zločinecké skupině. Za účelem spáchání trestného činu založili obchodní společnost IxxxS s. r. o. , registrovanou dne 17. 5. 2006, která se nezabývala komerční činností, přičemž tato společnost měla být fiktivním věřitelem státního podniku „Hxxxl Axxa“. A. S. a xxx státního podniku „Hxxxl „Axxa“ A. V. T. za účelem vytvoření nezduvodněné úvěrové zadluženosti státního podniku „Hxxxl Axxa“ zorganizovali převod 3 milionů rublů od společnosti IxxxS s. r. o. na účet státního podniku „Hxxxl Axxa“ a to na

základě smlouvy o poskytnutí služeb, podle které měl poskytnout s. p. „Hxxxl Axxxxa“ místnosti pro ubytování, přičemž tyto služby poskytnuty nebyly a finanční prostředky nebyly vráceny. Poté dosud neztotožnění spolupachatelé A. S. a A. V. T. předložili u Arbitrážního soudu pro město Moskva doklady o pohledávce ve výši 3 milionů rublů a tento soud dne 30. 10. 2006 schválil usnesení o splnění požadavku fiktivního věřitele společnosti IxxxS s. r. o. ve výši 3 milionů rublů. Převod vlastnictví státního podniku „Hxxxl Axxxxa“, který má tržní hodnotu 370 milionů rublů, se neuskutečnil, neboť jeho protiprávnost byla odhalena,

2) jako xxx xxx a člen XXX s. r.o. AxxxD se spojil v r. 2006 s xxx státního podniku „Hxxxl Axxxxa“ A. V. T. v úmyslu zmocnil se práva vlastnictví na budovu, kterou vlastnila společnost IxxxX, dále se spojil s jejím xxx V. I. Š. a dalšími osobami, přičemž každému určil jeho úlohu v této zločinecké skupině. Za účelem spáchání trestného činu měli v úmyslu využít obchodní organizaci VxxxM s. r. o., registrovanou dne 26. 7. 2005, která se nezabývala komerční činností a byla registrována pouze pro její využití pro podvod. A. S. společně s dalšími členy skupiny vypracovali plán, který předpokládal uskutečnění zdánlivého přechodu vlastnického práva na nemovitost společnosti IxxxX fiktivního věřitele VxxxM s. r. o. V listopadu 2007 využil A. N. T. svého služebního postavení ve společnosti IxxxX a další spolupachatelé a uskutečnili dodávku knižní produkce do skladovacích prostor této společnosti na adrese xxx, xxx. V lednu 2008 poté předstírali zatopení vodou místností skladovacích prostorů a zničení této knižní produkce, čímž vytvořili umělé zadlužení společnosti. Poté předložili žádost u Arbitrážního soudu pro město Moskva a dne 31. 3. 2008 tento soud schválil usnesení o vymáhání dluhu u společnosti IxxxX ve prospěch VxxxM s. r.o. a to ve výši 16.786.952 rublů za zničenou knižní produkci. Poté přistoupili ke smírní dohodě, podle které měla být neobytná budova na shora uvedené adrese ve vlastnictví společnosti IxxxX převedena na společnost VxxxM s. r. o. pro vyrovnání zadluženosti. Převod vlastnictví nemovitosti, která má tržní cenu přes 160 milionů rublu, se neuskutečnil.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 22.7.2011 podala u zdejšího soudu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze návrh na vydání vyžádaného A. S. do Ruské federace k trestnímu stíhání.

Vyžádaný byl zadržen Policií ČR dne 20.7.2011 ve 08:56 hod. na základě zatýkacího rozkazu vydaného Soudem v Ostankinskiy - Moskva ze dne 20.11.2010. Tímto zatýkacím rozkazem je žádáno o vydání jmenovaného pro trestné činy podvodu ve stádiu pokusu dle č. 3 čl. 30, č. 4 čl. 159 trestního zákoníku Ruské federace, kterých se měl dopustit jednáním, které je podrobně rozvedeno ve výroku tohoto usnesení. Za trestný čin, pro který má být vyžádaný v Ruské federaci stíhán, lze uložit trest odnětí svobody ve výměře až do 10 let. Podle popisu skutku, tak jak je rozveden výše, se jedná o skutek, který by byl trestný i podle trestního zákoníku ČR. Jednání by bylo možno podle trestního zákoníku České republiky kvalifikovat jako zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5, písm. a) tr. zákoníku se shodnou trestní sazbou. Trestný čin je tedy extradičním trestným činem. Vyžádaný A. S. má ruskou státní příslušnost, o české státní občanství nežádal. Vyžádaný byl v České republice zadržen dne 20.7.2011 v 8:56 hodin, a to v souvislosti s dopravní kontrolou a zjištěním, že se jedná o osobou hledanou. V České republice se zdržuje již delší dobu, na území ČR má povolen dlouhodobý pobyt, přičemž v ČR podniká. Žije s ním v ČR i jeho manželka a dítě. Současně sám uvedl, že je mu známo, že v Ruské federaci je proti němu vedeno trestní stíhání, avšak má obavy o své zdraví a život, neboť osoby, které se na podnikatelských aktivitách podílely, mu vyhrožují a mají kontakty s osobami orgánů činných v trestním řízení. Podle zprávy Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky, dne 1.9.2011 jmenovaný projevil úmysl požádat o udělení mezinárodní ochrany, oficiálně o udělení azylu požádal dne 14.10.2011. Jak vyplývá ze zprávy Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, ke dni rozhodování o návrhu státní zástupkyně nebylo o této žádosti rozhodnuto. Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že na území České republiky dosud nebyl odsouzen a lustrací v systému CESO bylo zjištěno, že v České republice není trestně stíhán. Při výslechu před státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze dne 16.8.2011 v rámci předběžného šetření vyžádaný uvedl, že se neskrýval, v extradičních materiálech je uvedena adresa, na které není již 5-8 let trvale hlášen. V případě svého vydání do Ruské federace má obavy o svůj život. Obhájkyně založila do spisu řadu listinných materiálů, které mají dokládat, že skutečnosti uvedené v extradičních materiálech nejsou pravdivé, a to jak skutečnosti týkající se podílu vyžádaného na trestné činnosti, tak skutečnosti týkající se jeho pobytu. Dále obhájkyně založila do spisu i různé zprávy Amnesty International o dodržování

lidských práv v Ruské federaci a o stavu ve věznici v případě dvou zadržených. Při rozhodování o přípustnosti či nepřípustnosti vydání nelze přezkoumávat, zda k trestné činnosti ve vyžadujícím státě došlo, zda se jí dopustila osoba, jejíž vydání je žádáno, další materiály, jako například výpisy ze Státního rejstříku právnických osob, resp. jejich překlady jsou poněkud zmatečné, pokud jsou datovány roky 2012, 2013 a dokonce 2015. Další materiály byly založeny druhým obhájcem. Materiál „2010 Human Rights Report: Russia“ soud ani jako důkaz neprováděl, neboť vůbec není zřejmé, o jaký materiál se jedná, jaká autorita takový materiál zpracovala, není nijak označen, není zřejmý autor apod. (patrně se jedná o informace získané ze sítě internet). Další zpráva Českého Helsinského výboru pak konstatuje v obecné rovině stav vězeňství v Ruské federaci, poukazuje na neodpovídající podmínky vězňů v ruských věznicích. Součástí spisu, a tedy i žádosti Generální prokuratury Ruské federace o vydání vyžádaného k trestnímu stíhání jsou garance, že jmenovaný nebude vystaven mučení, nebude ponižována jeho důstojnost, budou zachována veškerá jeho práva na obhajobu. Jak konstatovala státní zástupkyně, v průběhu předběžného šetření nebyly zjištěny skutečnosti, které by poskytnuté garance zpochybňovaly. Ze spisového materiálu v daném stadiu řízení nevyplývá žádná okolnost, která by vydání vyžádaného k trestnímu stíhání do Ruské federace bránila. Nebyly shledány okolnosti, na podkladě kterých by bylo možno a priori zpochybnit záruky poskytnuté vyžadující stranou. Nebylo shledáno ničeho, co by bránilo postupovat v souladu s Evropskou úmluvou o vydávání ze dne 13.12.1957 a ustanovení § 397 a násl. trestního řádu a vyslovit, že vydání je přípustné. Proto soud rozhodl, jak je ve výroku usnesení uvedeno a vyslovil, že vydání vyžádaného k trestnímu stíhání do Ruské federace je přípustné.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do tří dnů od oznámení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 14. listopadu 2011

JUDr. Pavel Benda, v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení: D. H.